

Samme som 16 Skilling, men noget Andet, men det er en Formalisme; Livsforsikringsanstalten opfattes som Statsanstalt, og det forekommer mig saa meget mere rigtigt, som vi her i Landet, hvor vi ganske vist have et forkert Lagerbegreb, stemple den Rente, som er over 4 pCt., som ligefrem Lager. Det forekommer mig derfor rigtigt, at man stræber hen imod, at alle de Anstalter, som fortere under Staten, og hvis Stilling tillader dem at laane ud i faste Eiendomme, i Ting, som have en saadan Værdi, at det anses for, hvad man kalder god Sikkerhed, holde deres Rente paa 4 pCt. eller gaa ned til 4 pCt. saa snart som muligt. I alt Fald fra Folkeetingets Standpunkt forekommer det mig, at det er at støtte en god Bevægelse, naar man støtter den Bevægelse, der gaar ud paa en Rentenedsættelse, og at denne bør støttes ved alle mulige Leiligheder, hvor man kan komme til det, thi det er en Bevægelse, der gaar i, hvad jeg vilde kalde den rigtige Retning. Det forekommer mig derfor, at man ganske rolig kan stemme for et Vædringsforslag som det her foreliggende, der kun dreier sig om 25,000 Kr. om Aaret, der ville komme Folk til Gode, om hvilke man endog udtaler, at det er fattige Folk, der sidde med de daarlige Panter. Det forekommer mig, at det er en yderligere Grund til at lade dem komme dem til Gode. Thi hvis Panterne ere saa slette, at det er farligt at lade Pengene henstaa, forekommer det mig, at det maa være Livsforsikringsanstaltens Pligt at opstige deres Penge og trække dem ind. Men ere Panterne af en saadan Bestaafenhed, at man kan forsvare i Overensstemmelse med Statutterne og de almindelige Laaneregler for Anstalten at lade Pengene henstaa, er det naturligt at lade dem nyde samme Ret, som de gode Debitorer, i Stedet for at tage $\frac{1}{2}$ pCt. mere af dem, og derved gjøre dem endnu svagere. — Jeg skal tilføje en ganske enkelt Bemærkning med Hensyn til Kommunelaan, og det er den, at man i mange Tilfælde, i det Mindste mange Gange i private Forhold, ikke holder saa ivrig over det Løfte, man har givet om Uopfygelighed. Der er et stort dansk Aktiefelskab, som i sin Tid udstedte Obligationer, hvor der var vedføjet en lang Liste over, at der var en bestemt Rente, og at de efterhaanden skulde udtrækkes paa en bestemt opgiven Maade. Disse Obligationer ere, saavidt jeg veed, i Slutningen af foregaende Aar blevne konverterede til en lavere Rente, og jeg har ikke hørt nogensomhelst Indsigelse fra nogen Side. Og er det Tilfældet, forekommer det mig heller ikke, at der skulde være Noget i Veien for, at Staten stillede sig vel-

villig overfor Kommunerne i et Spørgsmaal som dette, nu da der har fundet en Rentenedsættelse Sted over det Hele, naar Forholdene ere saaledes ud fra Anstaltens Stilling, og uden at Staten derved udsættes for at komme til at yde Tilskud til Livrenteanstalten. Jeg vil derfor sige, at jeg agter at stemme imod Vædringsforslaget til § 2 om Forhøielsen med 15 pCt., fordi det forekommer mig, at den, om jeg saa maa sige, Konjunkturformue, der er i Livrenteanstalten, har ingen af Bonusinteressenterne Krav paa, og derfor agter jeg at stemme imod den, fordi det i Virkeligheden er uberettiget at udlægge den til dem. Den bør glemmes til Overtagelse af Staten, der har haft Garantien og baaren Risikoen, og anvendes til andre Formaal. Og for det Tilfælde, at man giver en Bonus, bør man ikke gjøre den høiere, end man ret vel kan forsvare. Jeg agter at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 7, fordi det forekommer mig — skjøndt der maaske ikke foreligger noget Retsskrav — at der her foreligger et Krav, for hvilket der taler fuldt saa mange Villighedsgrunde, som for en Bonusubbetaling overhovedet, og fordi det er et Udslag af en Bevægelse, for overalt, hvor der foreligger god Sikkerhed, at faae Renten bragt ned; og det forekommer mig, at Enhver, der ønsker denne Bevægelse fremmet — og jeg vilde ønske, at man her til Lands kom til at laane til 2 pCt. i første Klasse's Sikkerhed, i Stedet for 4 eller $4\frac{1}{2}$ pCt. — bør stemme for dette Vædringsforslag.

Budme: Jeg tillod mig før at udtale det Haab, at den ærede Finantsminister vilde være villig til at imødekomme det Ønske, der er fremsat i Vædringsforslaget under Nr. 7. Efter de Bemærkninger, der ere faldne fra den ærede Minister, synes det imidlertid ikke, at han er villig til at gaa ind paa Tanken. Imidlertid nærer jeg det Haab, at det skal lykkes Udvalget ved fortsat Forhandling med den ærede Minister at faae ham villigere stemt for Tanken, idet jeg ikke kan tro Andet, end at han vil erkjende, at saaledes som Loven af 1855 er affattet, ligger deri faktisk et bestemt Paabud om, at Laan i faste Eiendomme ikke maa tage høiere Rente end 4 pCt. Undtagelsen har været rettet paa at hjælpe den enkelte Laantager ved sekundære Prioriteter og lignende Forhold. Jeg tror saa meget mere, at den ærede Minister vil være villig til ved nærmere Overveielse med Udvalget at imødekomme dette, naar henføres til, at han jo paa forskellige Maader har søgt at arbejde hen til en Ned sættelse af Rentefoden her i Landet,